

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra 60 fillér.
3 óra 1.80 fill.
Vidéken:
1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
ezimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Katonai brutalitás. A bányarém. Egy nábob bünei.

Játszunk katonásdit!

— Két cikk. —

Szükség van-e a katonai fegyelem főtartása érdekében a hadsereg képzésénél a humanizmus megtagadására? Katonát okvetlenül csak az emberiségből kivetkőzött fenevadak nevelhetnek? Ezek a kérdések gyakran aktuálissá válnak, amikor egy-egy káplár vagy őrmester vitéz cselekedetei felől hallunk és a kaszárnya-titkok közül kiszivárognak a hírek, hogy miképpen megy a halálba ott kinzások miatt a „legények eleje”. Amint erről legutóbb a budapesti 16-dik huszárezred egy főherjének cselekedetei révén értesülhettünk.

A katonai képzés minden más fajtajutól elüt ugyan, de mégis kérdésnek marad, hogy a lélekre és az értelemre való hatással nem lehetne-e ugyanazon, vagy esetleg nagyobb eredményt elérni, mint az érzékek és a testi szervezet bántalmazásával. Már tudniillik, ha úgy vesszük, hogy a kiképzésnek és a fegyelemhez való szoktatásnak

nem értelmetlen emberi gépek alkotása a célja. Az ujjonozásnál már biztosítva van az, hogy katonának csakis éptestű, a fáradalmat és a munkát bíró ifju kerülhet. Természetes tehát, hogy ennek az elméje is ép kell hogy legyen. A dunkli és a kurta-vas gyötrelmeit megéri ennél fogva minden baka nélkül, hogy válogatot kinzásokkal kellene rászoktatni a becsületességre, [engedelmre és a gyakorlatok betanulására. — Am a katonai nevelés terén a káplárok, főherrek és őrmesterek külön rendszert honosítottak meg, amely a köztudat szerint — sajnos — a felsőbbség hallgatóságos jóváhagyásával találkozók. Katonáéknál nem lehet sokat okoskodni.

A panasz legtöbbször árulkodást jelent náluk és aki pláne a kaszárnya falán kívülre akarja vinni a dolgot, legyen elkészülve a legroszabbra. Kivételek, akik a másvilágról üzzennek. A katonai nevelés az emberkinzás oly válogatot fajtaít tünteti fel, mintha az inkuiziczió lett volna az

idevaló Spenzer Herbert. Multkoriban olvastuk egy már az obsit védelme alatt szabadon beszélő írónak kaszárnyabeli megfigyeléseit a kikötésről. Hogy micsoda kin az a szégyenen kívül, hogy minő rettenetesen szenved a kikötött baka, akinek minden tagját mintha letépnék a testéről és az embert véresen és ájultan veszik le a fáról. A többiek a pofkura, a veszőfutás, a rugás a kinzások kisebb nemei, de van még ezeken kívül hosszú sorozata a katonaságnál divatos fegyelmi büntetéseknek, amiket a közlegényekkel szemben az alig fölötte levő sarzsi szabadon alkalmaz.

Csoda-e aztán, ha a brutalitások átmenvén a köztudatba, a szülők már nem is amiatt féltik a katonának menő fiut, hogy háboruba vihetik, de inkább attól, hogy elpusztul a kaszárnyában? És tudva lévén, hogy az önkényteseknek könnyeb dolguk van, hogy velük ember gyanánt bánnak, csoda-e, ha aki csak teheti, igyekszik megszerezni az önkénytesekre való jogosultságot? A

földmives, iparos és kereskedő gyakorlati pályától eltér csak épen, hogy ne kelljen három évig gyötrődnie. Ime, egyik oka a proletariátus növekedésének ebben a szerencsétlen országban, ahol nem az intézmények, hanem a bennük levő hatalommal visszaélők kompromitálják a legtöbb téren az alkotásokat és készítetik az igazi hivatástól való eltérésre a lakosságot.

Egy nábob bünei.

Kolozsvár, július 20.

Érdekes bünper kerül nem sokára a büntető bíróság elé. A per hőse aránylag fiatal ember még, de lelkiismeretét anynyi gazság, család okirathamítás, sőt bigania isterheli, hogy azokból francia mintára fél-tuezatnyi kötetre terjedő bünügyi regényt lehetne írni. Bennünket anynyival is inkább érdekel e szenzációs fordulatokban gazdag bünügy, mert a hőse kolozsvári származású.

Az esetről ezt a tudósítást adhatjuk.

Hat esztendő előtt egy megnyerő külsejű fiatalember telepedett le Uj-pesten. Sch. Móricznak nevezte magát s a Mérsáros utzában rőfös kereskedést nyitott. A ház melyben boltja volt Zindler Antalnak egy budapesti gőzmalom fő-

TÁRCZA.

Népdal, mint házasságközvetítő.

— Humoreszk. —

Irta: Mark Twain.

(A „Kolozsvári Ujság” eredeti tárczája.)

(Vége.)

— Éljen! kiáltott fel Marzi boldogan és a koronát eldugta mellényének elrejtettebb zsebébe.

Marzi persze méltán csodálkozhatott azon, hogy nénye váratlanul ennyire érdeklődik az az ő zenei tanulmányai iránt, de nem sokáig törte fejét ezen a tüneten. De én elárulhatom, hogy Eszti önzetlenségéhez gyanu fér, és a mikor estére

megjelent a háznál Zug Fülöp, még az ártatlan Angyalné aszszony is kezdte sejteni a nagylelkűség okát. A fiatal Zug már régen törte magát Esztiért és bizony már elég közel járt ahhoz, hogy nyilatkozzék. De nagyon fogyatékos volt a bátorsága. Pedig hát Eszti szemében Zug Fülöpben megvolt minden, a mire ideális férfinak szüksége lehet. Ma estére nagyot remélt a lányka.

Zug Fülöp bizonyára azért értesítette előre, hogy eljön, mert hát el volt tökéltre arra, hogy szólni fog. Haj, de hasztalan írta le magának mondókáját, hasztalan tanulta be szóról-szóra, a döntő kifejezés nem akarta elhagyni az ajakát! Pedig hát Eszti tudta, hogy mit akar mondani és bátorította is, a mennyire szüzi szemérme megengedte. Ott ültek az ablaknál és csevegtek, olykor meg

sóhajtoztak, de nem jutottak előbbre.

Már most megesett, hogy a mint Marzi a hangverseny helyisége felé bandukolt utközben meglátott egy panorámát, amely sorsolással volt egybekötve. És tegye szívére a kezét mindenki és feleljen őszintén:

— Ha gyerekkorában választhatott egy népszerű hangverseny és egy lutris panoráma között, ugyan mit választott volna?

Nos, Marzi sem birt ellentállani a kísértésnek. Bement a panorámába és nyert egy nő kalaptüt. Bement még egyszer és nyert egy szipkát. Bement még háromszor és nyert még néhány ostobaságot, de a koronának vége volt és Marzi kénytelen volt elmaradni a hangversenyéről. Így történt aztán, hogy a fiatalok magukban ültek és meglehetősen kifogytak

a szóból, egyszerre összerendeztek: Megszólalt a szomszéd szobában a Marzi vadászkürtje.

— Ah rebege Eszti, adtam neki egy koronát, hogy menjen a hangversenyre, de úgy látszik, hogy nem ment!

— En is azt hiszem, hogy nem ment, jegyzi meg bölcsen Fülöp ur.

Erre ismét csend következett be és Eszti azon törte a fejét, hogy mi lesz ezután. Marzi pedig belekezdett egy magyar nótába és fujta:

— „Valamit sugok magának.” Nem jól mentek a taktusok és váltig ismételte:

— „Valamit sugok magának.”

— Valamit sugok magának, mondta Fülöp ur önkénytelenül a szöveget.

— Mit? kérdi Eszti.

— Tessék?!

— Azt mondta, hogy sug valamit . . .

könyvelőjének tulajdonát képezte, kinek otthonában Sch. mindennapos vendég lett. Zindler felesége, akkor még csinos barna asszony, annyit vásárolt Sch.-nál, hogy annak árából nemcsak a házbért fedezhette, de egy év alatt mintegy hat-száz forintot is megtakaríthatott az összegből. Sch. nem győzött dicsekedni Zindler előtt, hogy milyen jövedelmező az üzlete, s mikor azzal a kéréssel kereste meg, hogy álljon érte jót bécsi és brünni gyárosoknál, Zindler engedett neki, mert felesége is unszolta reá.

Sch. Zindler révén megismerkedett Weisz Izidor budapesti háztulajdonossal és Magát Rezső vagyonos temesvári magánzóval, kiknek zsiróját több ízben igénybe vette. — Weisz Izidornak csinos, eladó leánya volt és udvarolt a leánynak, amit a szülők jó szemmel néztek.

Történt egy napon, hogy Zindler levelet kapott, melyben figyelmeztették, hogy a felesége megcsalja Sch.-val. Zindler a malom irodájában kapta a levelet s azonnal hazasietett, ahol minden kétséget kizáró helyzetben találta nejét Sch., aki még azon nap estéjén eltűnt Ujpestről. Vele szökött Zindler felesége is, magával vivén nyolcezer forintnyi hozományát, melyet takarékos férje egy bankban őrizett.

Röviddel a szökés után kiszült, hogy Sch. sok váltót hamisított Zindler nevére. De nemcsak a Zindler, hanem a Weisz Izidor és Magát Rezső nevével is visszaélt.

A megcsalt emberek följelentést tettek ellene a főkapitányságnál, mely széleskörű nyomozatot indított Sch. ur bűnkrónikájának megismerhetése végett. E nyomozatsorán aztán meglepő adatok kerültek nyilvánosságra.

Megtudták, hogy Sch. két évvel ezelőtt *Balassa-Gyarmaton megnősült* s röviddel ezután, anélkül, hogy első feleségétől elvált volna, Retyiczél Hunyadmegyei községből vett újra feleséget a házához. Később szülővárosában *Kolozsvárt* járt jegyben egy feltűnő szépségű leánnyal, ám itt leleplezték s a házasságból semmi nem lett.

— Hja ugy? Csakugyan! riad föl a legény... Valamit sugok magának...

Ezalatt Marci folytatta a gyakorlatot, és most már ezt fujta;

— Fogadjon el babájának...

— Fogadjon el babájának, bökte ki a legény a dal szövegét.

— Oh, Zug ur! pirult a leány...

— De igen, igen komolyan mondom, dadogta Fülöp ur.

A leány rámeresztette a szemét és megint csak annyit mondott:

— Oh, Fülöp ur!

Marci pedig áttért új nótára:

— Maros vize folyik esendesen...

— Nem várom be a végét! kiáltott fel most Zug ur tüzesen... Ha ugy akarja Eszti nagysád: Szüret után lesz az esküvőnk! Akarja? Oh, mondja ki az igent!

Sch., miként azt a nyomozat kiderítette jelenleg *Baltimoreban* időzik s az ügyészség már megtette a szükséges lépéseket kiadatása iránt.

Kaland az idegenben.

Kolozsvár, július 21.

A Dohány-utca 97. szám alatt vidám nász volt az elmúlt hetek elején. Egy csinos asszony, özv. Fakó Gáborné dobta el az özvegyi fátvolt s hitvestársa lett B. Ádám magánhivatalnoknak.

Fakóné, illetve B.-né 31 éves csinos asszony. Első férje Fakó Gábor műhelyfőnök volt Máv. gépgyárban s 10 év előtt vette el feleségül.

Öt évvel a házasság után valami sztrájkba keveredett Fakó s a szolgálatból elbocsájtották. Hat hónapig volt munka nélkül s látván, hogy idehaza nem tud boldogulni, kiment Amerikába. Volt még valami 1100 forintnyi vagyona. Ennek felét a feleségénél hagyta azzal a szent ígérettel, hogy mihelyt kiköt az újvilágban, az asszonyt erről értesíteni fogja s amint kenyérkeresethez jut, küldeni fog utiköltséget, mivel az asszony utána jöhessen. Fakóné pedig föltette magában, hogy a mig ura nem fogja hívni, maga keresi meg leánya, a 9 éves Annuska, és saját részére a kenyéret.

Azóta több, mint öt esztendő mult el s Fakó Gábor egyetlen egyszer sem irt feleségének, aki három esztendő előtt már szentül meg volt győződve, hogy az ura odaveszett.

Három évvel ezelőtt az asszony német nyelven irt levelet kapot Chikagóból. A levelet valami Huckler Matild nevű nő irta, aki arról értesítette Fakónét, hogy az ura egy gépgyárban odaégett. Fakóné erre özvegyi ruhát öltött, de hogy meggyőződjék egészen a való-

— Igen, rebegette a leány.

És azontul nem hallották már, akármit fujt is Marci koma. De a mikor végre is valóniok kellett, a legény azt suttogta:

— Talán megtanulná Marci a Mendelsohn nászindulóját is! Szólt és megölelte menyaszonyját.

— Majd megkérem, rebegette Eszti.

— Ugyan add neki ezt a tizkoronást, kérte a vőlegény: jobban tetszett nékem a muzsikája, mint akármilyen művész játéka, arra esküszöm.

— Igen, igen, suttogta a leány, ma jobban játszott, mint valaha.

És Marci máig sem érti miért kapott a nénjétől egy tizkoronást és egy szívélyes, forró czvikkipusztit.

ságról a chikágoi osztrák-magyar konzulátushoz fordult azzal a kérdéssel, vajjon igaz-e férjének halálhíre?! Két hónap mulva megérkezett a válasz. A konzulátus azt irta, hogy a kért időben tényleg meghalt egy *Fangó Gábor* nevezetű, de az nem gépgyári munkás, hanem korcsmáros és nem tűzvész által pusztult el, hanem tüdővészben. Ez az irás teljesen meggyőzte az asszonyt férje haláláról s az, hogy Fakó helyett „Fangót“ irt a konzulátus, csak tévedésnek tudta be.

Ilyen körülmények között levetette az özvegyi fátvolt s miután az anyakönyvi hivataltól engedélyt kapott a házasságra, egybekeltek B. Ádámmal.

S történt a mult esütörtökön, hogy egy magas, fekete korszakállas férfi jelent meg az új pár lakásán. B.-né rémülten sikoltott föl:

— *Gábor!*

S ájultan esett össze.

Fakó Gábor tehát nem halt meg. A dolog nem gyakorolt valami különös hatást reá s kijelentette, hogy nem baj, ha így történt, mert neki is van már egy asszonya odakinn. Ugyanazzal a nővel él közös háztartásban, aki Fakónénak a levelet irta.

A házaselek most megindítják egymással szemben a válókeresetet.

Katonai brutálítás.

— Saját tudósítónktól.

Kolozsvár, július 17.

A főváros egyik kaszárnyájában föllebbvalói durvaságának és hallatlan kegyetlenségének áldozata lett egy fiatal huszár. Gerbner Jenő a neve s a 16. huszárezred negyedik svadronjának volt a közlegénye. E hónap 13-án délben őrszolgálatot teljesített még és közvetlenül azelőtt, hogy másnap, azaz, 14-én, az őrség fölváltotta volna, szolgálati karabélyával mellbörtölte magát és szörnyet halt. A golyó teljesen átfurta testét és a hátán jött ki. A fiatalember Brinyhén, Biharmegyében lakó szüleinek nevére címzett levélben, amelyet még e hónap 6-án irt meg és a melyet nála megtaláltak — végzetes tettének okául azt a hallatlan kizást nevezte meg, amelyben napról-napra része volt.

Van a kaszárnyában egy Kovács Dezső nevű szakaszvezető. A 16. huszárezred 4. svadronjában szolgál 1897 óta. A *huszárok hőhérjának* nevezik őt nemcsak az ezredben, hanem az egész környéken. Nincs egyetlen boltos vagy lakó a környéken, aki ne tudott volna a szakaszvezető rémtetteiről, amelyet egyes közlegények is igazoltak. Az ujraképzés után történt, hogy a svadron kivonult s a kapitány megintette Kovácsot, mert Szücs László közhuszár karabélyá lazán volt felszijjazva a hátára. Alighogy bevonultak

a huszárok, Kovács berendelte Szücsöt az istállóba, ahonnan mindenki mást kiküldött s addig verte, míg eszméletlenül terült el a földön. Mikor magához tért, újra megverte s azután a lovak közé dobta. A félig agyonvert ember még délben a menázsiohoz ült, de enni már nem tudott, csak sirt. Fél-egy óra előtt eltűnt. Egy óra tájban pedig Kovács szakaszvezető azzal a hirrel lepte meg az embereit, hogy jöjjenek csak fel a padlásra, Szücs felakasztotta magát. A legényt csakugyan halva találták, de már nem lógott kötélen, mert Kovács, mikor egyedül volt ott, saját állítása szerint levágta a kötelet. A fiut eltemették, anélkül, hogy édesanyjának megengedték volna, hogy utóljára megnézzze.

A szakaszvezető pedig tovább folytatta az ilyen módon való katonai nevelést. Mindössze annyit történt, hogy a kapitány és Kovács közt ez a párbeszéd folyt le:

— Mondja meg, most még nem késő: verte az embert, vagy nem?

— Nem, — felelte persze Kovács. A kapitány aztán a legénységhez fordult az igazság kedvéért, de a huszárok félelmükben szólni sem mertek. És ez annál érthetőbb, mert Kovács már egy ízben három hónapot töltött katonai fegyházban a brutalitása miatt — miután degradáltak. De alig hogy büntetése felét kitöltötte, szabadon bocsájtották és két hónappal később ismét szakaszvezetővé léptették elő.

A Szücs László öngyilkossága óta egy hét sem telt el, amikor ismét eltűnt egy közhuszár a Kovács szakaszából. Este megtalálták az istállópádás gerendája alatt, guggoló helyzetben. Az is felkötötte magát és meghalt. Hajdu Sándor közlegényt, aki szintén Kovács Dezső alatt szolgált, a mult év elején egy reggel halva találták a kaszárnya mellett elhuzódó helyiérdekű vasut sinjén. Az orvosi vélemény szerint a vonat elő vetette magát, a legénység azonban azt beszélte s beszéli ma is, hogy Hajdu már halva volt, amikor a sinekre került. Allítólagos öngyilkossága előtt egy nappal, amint arra jól emlékeznek, a szakaszvezető véresre verte Hajdu Sándort.

Később történt a következő eset: Kaszelszky István kocsist, aki Kusér Nándor gázgyári nagyfuvarosnál szolgált, három huszár multság közben agyonverte a Külső-Kerepesi-uton. Látták vele együtt a három között Kovácsot is, akivel még a korcsmárban összeveszett. Egy másik jelenlevő katona nevét is megmondták: Koczka őrmester. A kocsist is a vasuti sineken találták meg; de nyilvánvaló volt, hogy agyonverték a tettesek, mielőtt odaviték volna. A vizsgálat megindult, de máig sem állapította meg, kik a gyilkosok.

Két esztendő alatt nyolc embert juttatott Kovács szakaszvezető a másvilágra. A mult év őszén öt ujoncnak tört el az oldalbordája. Az orvosi vizsgálatnál azt mondták, hogy

mind a lóról esett le. Aki raportra akart menni, azt Kovács agyonveréssel fenyegette. Még a környékbeli boltosok is tudják, hogy a szerencsétlen Gerbnerrel, akiről fentebb szoltunk, az ötvenes években divatban volt vesszőfuttatást rendeztek. Egy óra hosszat kellett két sor katonára közt futnia, akiknek kötelességévé tette Kovács és Kéry Ferencz káplár, hogy a kezükbe adott pálczával, amint előttük elfut Gerbner, végigvágjanak rajta. Az öngyilkos holttestén csakugyan ott voltak az ütések kék nyomai. Melle, háta tele volt pálczaütések nyomán támadt sebhelyekkel.

Igy nevelnek a katonaságnál állatokat az emberekből!

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság“-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harcászát.

HIREK

Kolozsvár, július 21.

— **Választók névjegyzékének fölvizsgálása.** Az országgyűlési képviselő választók 1903. évi ideiglenes névjegyzékéi ellen beadott felszólítások és az ezekre tett észrevételek felett a központi választmánynak folyó évi július hó 18-án tartott gyűlésében hozott határozatai az 1899. XX. t. cz. 148. §-a értelmében ez évi július hó 20-tól 30-ig közszemlére kitétetnek, mi azzal a megjegyzéssel hozzátik köztudomásra, hogy a határozatokat a jelzett idő alatt a városi főjegyzői irodában bárki megtekintheti.

— **A gépkezelők egyesülete.** Az 1902. év február hó 23-án Kolozsvárt megalakult „Erdélyrészi gépész- és gépkezelők egyesület“-ének alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta: Az egyesület Elnöksége ezúton kéri föl azon rendes tagokat kik tagsági díjakat az egyesület pénztárába még ez ideig nem fizették be, hogy azt beküldeni sziveskedjenek, mert a megalakult egyesület üdvös céljának csak akkor tud megfelelni, ha kellő anyagi eszközök is rendelkezésére állanak.

— **Verekedés a Széchenyi-téren.** A Széchenyi-tér nem eszöndes világát tegnap még zajosabbá tette az a verekedés, melyet Motyó Szimion és Grácz Stefán vidéki atyafiak rendeztek. A két jámbor falusi ember külön-külön asztalnál fogyasztotta

pálinkáját egy külvárosi csapásokban s balvégzetük összehozta őket csak azért, hogy később meghasonoljanak s késsel „intézzék el“ ügyüket. Mindkét részről bőven omlott a vér, mikor a rendőrség közbelépett. A verekedő atyafiakat most a dolgozóházban őrzik.

— **Nyomdászok táncmulatsága.** Az ólom betűk katonái hütelenek lettek hozzánk egy éjszakára. Ott heverték a kéziratok a szedő-szekerényeken s nem volt ki az éhes közönség elé vigye gondolatainkat. Ellentétben a nyomdák kihalt helyiségeivel, nyüzsgő sokaság tolongott a „lövölde“ bokrokkal szegélyezett ösvényein. Oda gyűltek össze derék munkástársaink, hogy egészséget romboló munkájuk helyett átvirasszanak pajzánul egy éjszakát s felejtve *Gutenberget*, a mámor és gondnélküliség istenének oltárán áldozzanak. A nyomdászok ezidei táncvigalma úgy jókedv, mint anyagi tekintetében fölötte áll az eddigieknél. Együtt láttuk azt a sok sápadt arcot övéik társaságában s a tengersok vendég sem hiányzott. Az éjszaka is nagyon rövidnek bizonyult, mert még a késő reggeli órákban is tovaszáltak a tüzes cigányzene akkordjai a már népes város felé.

— **Tolvaj a pinczében** Nagy meglepetésben volt része tegnap Arkosi Ferencz külvárosi földésznek. Mikor a délutáni miséről hazajött, észrevette, hogy a pinczeajtó, melyet ő rendes des körülmények között zárva szokott tartani, nyitva van. Azonnal gyanu fogta el a különös körülményre s óvatosan megközelítette a pinczegádort. Mikor a mélybe nézett egy hiányos öltözékű alak surrant el az ajtó előtt. Arkosi rendőroket hívott s a hatóság emberei aztán nyakon esipték bizalmatlan lakóját a pinczének Tóth Ferencz csavargó személyében, ki mint veszélyes pinczetolvaj ismerős a rendőrség előtt. Tóthot további intézkedésig a közigazgatási fogdába csukták.

— **Vizhiány a külvárosban.** A tegnapi postával levelet vetünk az Árpád-utcai lakósoktól, melyet minden változtatás nélkül itt közlünk le: *Tekintetes Szerkesztőség!* Sziveskedjék b. lapjában közzétenni az alábbiakat: A külvárosrészekben tudvalevőleg mindenütt nagy a vízhiány. Így a hidelvei kerületben lévő Árpád utcában is, melyben csak két vízvezetéki közkut van: az egyik most ál-

littatott föl s ezt — nem tudni mi okból — a vízvezetéki igazgatóság „bölc“ intézői még mindig zárva tartják. Kérjük, tehát a vízvezetéki igazgatóságot, miért nem nyitattja meg ezt a kutat, melynek oly égető szükségét érzik e városrész polgárai. Több Árpád-utcai lakós.

— **Csók az utcán.** Érdekes ügyben hozott ítéletet tegnapelőtt a kolozsvári királyi járásbiróság. Egy vézna emberke ült a vádlottak helyén. Szemben vele *Kriza Ilona* enivalóan csinos cselédleány, ki a bíró kivánságára előadta a tényállást. Mult hónap 29-én este a győgszertárban járt, midőn a Deák Ferencz-utcában szembetalálta magát egy idegennel — ugymond és vádlottra mutatott. Az ismeretlen bevezetés nélkül nyakába ugrott s a járókelők szemeláttára *megesókotta*. Miután ebben ő meggyalázó cselekményt lát, kérte vádlottat elmarasztalni. A vézna emberke nem tagadta a cselekmény elkövetését sőt legott kifizette a 40 korona büntetéspénzt is, azzal az indokkal, hogy enynyit föltétlenül megért a lopott csók.

— **Értekezlet az iparkiallítás ügyében.** Városunk iparosai népes értekezletet tartottak tegnap délután a tervbe vett iparkiallítás ügyében, mely alkalommal kimondották, hogy a kiállítás föltétlenül meg lesz tartva. Bővebb tudósítást az értekezletről lapunk holnapi számában adunk.

— **Elveszett óra.** B. J. császári és királyi kezelőtiszt tegnap jelentést tett a rendőrségnek, hogy értékes ezüst órája, Fellegvárról lejövet a fölépeső-sikátorban kihullott zsebéből. Az óra fedelén B. J. betűk vannak bevésve, az ezüst lánczon pedig egy Mária Terézia tallér csüng, szintén ezüstmű. A megtaláló szolgáltatassa be a kevés értékű, de fölötte becses emléktárgyat a főkapitányi hivatalhoz, hol illő jutalomban részesül.

— **A tolvaj völégény.** Dragics Arszo obrovácsi legény jegyben járt Milovánov Angelával. A legény gyakran eljárt a menyasszonyához. Dragics aztán egy kedvező alkalommal a ládából, hol a leány szülei a pénzüket tartották, mindig lopott néhány aranyat. A leány szülei észrevették, hogy a pénzekből, melyeket leányuk nyakékül is

használ, el-eltűnt egy pár arany, de nem is gondoltak arra, hogy a tolvaj Dragics legyen. A szülők a cselédleány ellen tettek följelentést a csendőrségnek, a kit le is tartóztattak. A leány testvérei: Miskovics Gyuró és Miskovics Milivoj, bizva nővéruk ártatlanságában, puhatolni kezdték s hosszas utánjárás után megtudták, hogy Dragics Ujvidéken aranypénzeket akart becsereálni kisebbekért, de az aranyművessel nem tudott meg egyezni.

— **A bányarém.** Ismeretes dolog, hogy a bányász népmilyen babonás mindenütt az egész világon. Lenn az aknák titokzatos mélyében gyakran lát rémet, melyek csak a fantáziájának születtei persze, de azért minden bányász kész megesküdni, hogy látta a rémet, le is tudja írni, hogy milyen volt s nagy veszedelmet jósol a megjelenéséből. Ilyen eset hire jömost Velszből. Néhány nappal ezelőtt ugyanis az össze bányászok azzal állottak elő, hogy a világ minden kincséért sem ereszkednek le többé a főtárába, mert ott megjelent a bányarém. Többen megesküdnek rá, hogy a köszvénybánya egyik sötét üregéből egy fehérruhás asszony lépett elő, kezében lámpával, jó ideig föl- és alá járt a főtárnában, miközben kesevesen sirt és jajgatott, majd pedig nyomtalanul eltűnt egy akna mélyében. Hiába iparkodtak a bányászokat fölvilágosítani, hogy a fehérruhás asszony csak az ő képzeletük születte, a leghatározottabban kijelentették, hogy nem dolgoznak, mert a fehér asszony megjelenése nagy katasztrófának az előjele. A bányagazgatóság végre is engedett s megszüntette az egész bányában az üzemet mindaddig, míg a munkásokat sikerül valahogy rávenni, hogy leszálljanak.

**A „GUTENBERG“
nyomda készíti a leg-
izlésesebb nyomdai
munkákat, gyorsan,
pontosan a lehető leg-
olcsóbb árak mellett.**

Kiadó-majajdonos:
SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

==== eladatnak : ====

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve
Fiu öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó. 152

APRÓ HIRDETÉSEK:

LEVELEZÉSEK.

Vándor madár. Levele van a kiadóban.

Kedvem volna egy fiatal emberrel megismerkedni. Levelet *Kaczér lány* címen a kiadóba.

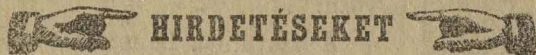
Azon hölgyet, kit tegnap délután e lapra figyelmeztettem, kérem írjon e lap kiadójába *Dezdemóna* címen.

KINÁLAT:

Egy jóforgalmu üzlet üzlet azonnal kiadó. *Árpád-u. 39. sz.*

Egy szatécés üzlet azonnal kiadó. — Holdvilág-uteza 53. sz.

Két hizott sertés eladó a Fellegvári-ut (Sánczalja) 100 sz.

HIRDETÉSEKET

legolcsóbban felvállal a

„**Kolozsvári Ujság**“

kiadóhivatala.

Nyarálonak igen alkalmas egy 4 holdas telek,
mely áll 4 szoba, 1 csür, 1 gyümölcsös, 2 kut és istállóból **jutányos áron**

szabad kézből azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítást ad **Léb Eduárd** Solyomkón, a helyszínén.

Kolozsvártól 26 kilométer távolságra van.

Manás József „Zöldfa“ fogadós a Hidegvén.

Bátorkodom a borfogyasztó közönséget felhívni a kitünő minőségű és tisztán kezelt „Érmelléki“ és a legfinomabb „Erdélyi“ asztali boraimra.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, a hol is ösmerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni.

Megkérem a tisztelt közönséget, kegyeskedjék személyesen meggyőződni boraim jóságáról, melyek a legkitünőbb faj-borok. Nagyobb meny-

59—

Telefon-szám 458.

nyiségben házhoz szállítva: „Érmelléki“ bent kimérve 46 kr., kihordva 40 kr. „Erdélyi“ 1 liter 36 kr.

A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vásár- és ünnepnapokra egy nappal előbb eszközölni a megrendelést.

Maradok kiváló tisztelettel a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

Manás József.
Zöldfa fogadós

Olcsó téglá! Építők figyelmébe!

Van szerencsénk a n. é. építész, építőmester és építettő urak szives tudomására hozni, hogy a helyi **NÁDASTÉREN** levő **TÉGLAGYÁRAT**

FRIDMANN ADOLF és TÁRSAI

bej. czég alatt tetemesen kibővitve üzembe hoztuk.

Mivel gyárunkat a legújabb és eddig Magyarországon egyedüli

TRIPLEX-féle KÖRKEMENCZÉVEL szereltük fel, képesek vagyunk bármily mennyiségű téglát a lehető legolcsóbb árban előállítani. Célunk lévén az építkezési kedv emelésével minél nagyobb forgalmat elérni, azért a legjobb minőségűnek elismert téglánkat eddig itt még nem létezett olcsó árban hozzuk forgalomba.

A téglá ára az építkezési helyszínre szállítva

14 forint (28 korona).

Nagyobb mennyiség vételénél **árkedvezményt** nyújtunk. Kötéseket már a jövő évre is elfogadunk.

Szives pártfogását kérve vagyunk

kész szolgálattal 10—10

Fridmann Adolf és társai.

Megrendelési helyek:

Központi irodánk: **Malom-utca 5. sz.** Gyártelepünk: **Nádastéri téglagyár,** telefon 367 sz. **Grünfeld H. József és fia** fakereskedő, czégnél telefon 430. **Tauffer Dezső** vaskereskenőnél, telefon 181.

Építők figyelmébe! Olcsó a téglá!

Méltányos árak mellett
S Z É P

Meghívók

Tánczrendek

Levélpapírok

Borítékok

Névjegyek

Gyászjelentések

Számlák

Falragaszok

Folyóiratok

Könyvek

Heti lapok

Árjegyzékek

Körlevelek

Oklevelek

és minden egyéb
nyomtatványok

készítettnek
a legnagyobb
választékban

Schaberl József
„Gutenberg“ könyvnyomdájában
Deák Ferencz-utca 18.